

Szívhang

Szerelm ellen
nincs orvosság

Sue MacKay

Babát az extől?

Janice Lynn

Texasi hódító

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátvitelt vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Sue MacKay, 2020 – Vinton Kiadó Kft., 2026

Eredeti cím: *The GP's Secret Baby Wish* (Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

• Fordította: Windberg Donatella

© Harlequin Books S.A., 2015 – Vinton Kiadó Kft., 2026

Eredeti cím: *Heiress's Baby Scandal (NYC Angels 8/2)* (Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

Második, átdolgozott kiadás (első megjelenés: 2015)

• Fordította: Gaáli István

Nyomtatásban megjelent a SZÍVHANG 778–779. számában, 2026

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-615-108-157-0

A Szívhang a Vinton Kiadó Kft. időszaki kiadványa.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2026

- A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.
- Felelős kiadó: dr. Bayer József
- Telefon: +36-30-300-9899; e-mail-cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Sue MacKay
Babát az extól?

ELŐHANG

Fuss, Lily. Most. Mielőtt késő lesz, és Max Bryant elkerülhetetlenül elrabolja a szívedet.

A pulzusa száguldott, a feje zavaros volt. Max egy nőket kihasználó playboy, ő pedig az ágyában feküdt, és ő is kihasználta a saját céljaira. De most többet akar tőle. Közös jövőt? Nem, Max nem az a típus, aki elkötelezi magát, és ő éppen egy olyan kapcsolatból jön, amelyben a partnere minden ígéretét megszegte.

Lily megborzongott. Már a gondolat is rossz érzéssel töltötte el, hogy utoljára kel fel Max ágyából. Max mélyen hatott rá, de vele nem működne a dolog. Hosszú távon semmiképp. Más pedig nem jöhet számításba.

Bár eltöltöttek együtt néhány csodálatos napot, nem szabad elfelejtenie, hogy Max megnehezíti az életét, mert gazdag. Mintha ez lenne a legfontosabb tulajdonsága. Ráadásul Aaron nemrég törte össze a szívét a nyílt megcsalással.

Zihálva lélegzett. Ennek nem lett volna szabad megtörténnie. Csak egy rövid kalandnak kellett volna lennie, hogy feljavítsa az egóját, és bebizonyítsa magának, hogy vonzónak találják a férfiak. Hogy Aaron tévedett, amikor gátlásosnak és unalmasnak nevezte – ez volt a mentsége a megcsalásra. Vissza kellett szereznie egy kis kontrollt, hogy meggyógyítsa a szívét.

Max kinyújtózva feküdt mellette, egyik keze a feje alatt, a másik a combján. Mélyen aludt a leghihetlenebb szex után, amit Lily valaha is átélt. Túl könnyű lenne ráfordulni erre az izmos testre, és addig izgatni, míg fel nem ébred.

A vágy gyorsan nőtt. Lily feléje fordult. Megállt. Nem, nem szabad megtennie. Nem áll készen újra megbízni egy férfiban.

Általában nem érdekelte a kötetlen szex. De Aaron szavai és egy különösen fárasztó éjszakai műszak után a sürgősségin elfogadta Max meghívását, hogy csatlakozzon hozzá az ágyban – annak ellenére, hogy Max nagy szoknyapecér.

Vagy éppen ezért? Hogy bebizonyítsa, hogy ő is ugyanolyan kívánatos, mint a többi nő? Nem mintha Aaron észrevenné, és ha mégis, akkor is biztosan túl van már rajta.

Lassan lecsúszott az ágy szélére. El kell mennie, amíg még tud. A hihetetlen szex Maxszal egy dolog, de azt gondolni, hogy lehetne több is, már egészen más. Jobb emelt fővel távozni, még ha vadul dobog is a szíve.

Csak vigasztalod magad egy csalódás után.

Megkönnyebbülés fogta el. Igen, vigasztalás volt. A szerelem szót nem szabad használnia ezzel a férfival kapcsolatban. Vége a kalandnak. Továbbra is együtt fognak dolgozni, és elfelejtik ezt a pár napot.

Olyan egyszerűnek tűnt, mégis kétségei támadtak.

Max megszorította a combját, majd újra lazított a fogásán.

Határozottan elhessegette a kétségeket, és várta, amíg a férfi légzése normalizálódik. Ez a kéz olyan forróságot váltott ki belőle, amely betöltötte üres szívét. Miért kellene elosonnia? Öt óra múlva találkoznak a munkahelyükön.

Lily felállt, felvette a földről a ruháit, és öltözni kezdett.

– Hova mész?

Ennyit arról, hogy mélyen alszik.

– Haza.

– Gyere vissza az ágyba. Még van pár óra a műszakig.

– Nem, Max.

A férfi felült az ágyban. A bűnös csillogás a szemében felidézte az elmúlt napok emlékeit, ami nem segített Lilynek kimenni az ajtón.

– Biztos, hogy nem tudlak kísértésbe hozni?

Ó, *dehogyan*.

– Sajnálom, de mennem kell. – Bekötötte a cipőjét. – Nagyszerű volt, de részemről vége.

– Gondolod?

– Tudom. – A vállára vette a táskáját, és az ajtó felé indult. – Este találkozunk. A műszakban –
tette hozzá Lily, hogy jól értse.

Max olyan gyorsan állt közé és az ajtó közé, hogy a lány nagyot nyelt.

– Ne olyan sietve. Miért, Lily? És ne mondd, hogy nem érezted jól magad az elmúlt napokban.

– Jól éreztem magam. És most itt az ideje továbbmenni. – Elfordította a tekintetét. Különben
Max látná a habozását, mert valami olyat váltott ki belőle, amire nem volt felkészülve, és amit nem
akart.

– Továbbmenni hova? A következő kalandba?

Most Lily határozottan a szemébe nézett.

– Problémád van ezzel? A te híred mellett?

Muszáj ilyen jóképűnek lennie?

– Igen, van.

– Nem tudod elfogadni, hogy én megyek el előbb. Azt akarod, hogy ragaszkodjak hozzád, és
könyörögjek, hogy maradhassak.

– Nyugi, Lily. Élveztem az együtt töltött időt, és azt hittem, még nincs vége. Úgy látszik, tévedtem.
Tudnom kellett volna, hogy itt is mindent irányítani akarsz.

– Tessék? – kiáltott fel Lily.

– Mindent kézben tartasz, soha nem kerülsz nehéz helyzetbe.

Nem hallotta, hogyan bánt vele a sebész? Még ha ez azelőtt történt is, hogy Max a sürgősségin
kezdett dolgozni.

– Nem vagy hozzászokva, hogy elhagynak.

Max túlzott szemforgatása elárulta, hogy telibe trafált.

– Ó, persze – felelte a férfi elnyújtva.

– Ne vedd magad olyan komolyan, Max. Láttam a többi nőt, akiket megbántottál. Én nem
hagyom, hogy így bánjanak velem. Nyitott szemmel jöttem ide, tudtam, hogy ez csak egy rövid
kaland lesz. Biztos nem fogok könnyes szemmel járkálni, és remélni, hogy adsz egy második esélyt.

Szemével végigpásztázta a férfi testét, még egyszer magába szívta a látványt, és úgy tett,
mintha lazán hátra tudná hagyni.

– Később találkozunk.

Max csak szó nélkül hátat fordított neki.

1. FEJEZET

Amikor a busz újra elindult, Lily mélyebben befészkelte magát meleg kabátjába, és a széles útra bámult, amely az Auckland Remuera Egészségügyi Központ hatalmas épületéhez vezetett.

– Mit keresek én itt?

Elkezdeni álmai munkáját szép és jó – de újra Max Bryanttel dolgozni? Képes lesz rá, vagy lángra gyúlnak, amint meglátják egymást, és legalábbis kényelmetlenné teszik egymás életét? Megborzongott, és nem a hidegtől.

Vállalta ezt a kockázatot, hogy megkapja ezt az állást. Soha nem hagyta teljesen maga mögött Maxet, de aztán megtalálta a szerelmet egy másik férfi oldalán – legalábbis azt hitte. Tévedett.

– Lily Scott – kiáltott egy férfi. – Lily, erre!

A szíve tompán dobogott. Max? Kiszáradt a szája. Persze hogy ő az. Az út túloldalán integetett.

Lily szíve még hevesebben dobogott. Ennyit a felkészülésről.

Az elmúlt három évben folyamatosan rá kellett gondolnia. Elfordult tőle, mert nem bízott benne, hogy nem fogja megbántani, amikor sebezhető volt.

– A páciensem elesett. Szükségem lenne egy kis segítségre – kiáltotta Max.

– Jövök.

A járdán egy fiatal nő feküdt, bal bokája furcsa szögben, és a bal csuklóját fogta. Mellette Max térdelt.

Lily nyelt egyet, ránézett a nőre, majd Maxre. Korábban sima, fekete haja most hullámos volt, szürke szálakkal. Finom ráncok hangsúlyozták állát és korábban lágy, csábító szemeit. Másnak tűnt, mint az a férfi, akivel három évvel ezelőtt lefeküdt, hogy javítson az önbizalmán.

Többet öregedett, mint hitte volna. Történt vele valami? Lily lenyelte a kérdéseket, és leült vele szembe, hogy a hevesen káromkodó nőre koncentrálhasson.

– Michelle, mi történt? – kérdezte Max, alig pillantva rá.

– Valami idióta kirohant a buszból, amikor éppen felszállni akartam – mondta a fiatal nő, keskeny arcát fájdalom torzította. – Úgy meglökött, hogy a csuklómmal és a lábammal a betonon landoltam.

– Szia, Max – mondta Lily.

– Szia, Lily. – Max rövid biccentéssel üdvözölte, még rövidebb pillantást vetve rá. – Nem túl jó kezdet egy új álláshoz, ha az első páciensedet itt kint a hidegben ismered meg.

– Ő a páciensem?

– Igen, és én vagyok a sportorvosa. Húsz perccel ezelőtt vidáman kísétált a rendelőmből, hogy elérje a buszt az edzésre. – Óvatosan megérintette Michelle duzzadt bokáját a futócipője felett.

– És most nézd meg! – morogta a nő.

Lily nehezen koncentrált a páciensére. Max komolyabbnak tűnt, az egója visszafogottabbnak.

– Hadd nézzem a csuklóját. – Már ugyanúgy meg volt duzzadva, mint a bokája. – Tudja mozgatni? Michelle megpróbálta.

– Nem. Levennéd a cipőmet, Max?

– Nem, jobb, ha rajta hagyjuk. Ha valami eltört, nem akarom, hogy a csontok elmozduljanak.

Mély, szexi hangja olyan emlékeket idézett fel Lilyben, amelyeket jobb volt elfelejtenie. Amikor elfogadta az állást a város egyik legrangosabb egészségügyi központjában, elhatározta, hogy távolságtartóan barátságos lesz vele. Remélte, hogy közömbös maradhat iránta, nem számított rá, hogy egyetlen pillantása után felforr a vére. Nyelt egyet.

– Mit szólsz a csuklóhoz, Lily? – kérdezte Max, és végre ránézett.

– A duzzanat miatt alig tudom mozgatni. Michelle, mennyire fáj? Tíz-es skálán.

– Nyolc. A bokám tíz. – Michelle kétség volt esve. – Ez a barom tönkretett mindent, amiért keményen dolgoztam. Hol van? Egyszerűen elmenekült. A gyáva!

Lily megrázta a fejét, hogy összpontosítson.

– Szeretném alaposabban megvizsgálni. – Óvatosan megnyomta az ízületeket az ujjával.

– Pokolian fáj. Azt hiszem, eltört. És a bokám is. Hogy fogok most Angliában a netballcsapatban játszani?

– Még nem tudunk semmit biztosan. – Max újra gyengéden megérintette a cipő feletti szövetet, de gyorsan abbahagyta, amikor a nő felnyögött fájdalmában. – Röntgenezni kell.

– Miért bajlódunk ezzel? Tudom, hogy eltört. A fájdalom elviselhetetlen. Hónapokig nem fogok tudni edzeni. Az összes kemény munka hiába volt egy ilyen idióta miatt. – Könnyek csorogtak Michelle sápadt arcán. – Hol van? – kiáltotta.

– Várjuk ki. Fizikailag jó formában vagy, és ez jó. Először derítsük ki, hogy valójában mekkora a kár – nyugtatta Lily. De tagadhatatlan volt, hogy egy ideig nem fog netballozni. – Biztos vagyok benne, hogy Maxnek van pár ötlete, hogyan állíthatunk a lehető leggyorsabban talpra.

Max hirtelen ránézett, és így válaszolt:

– Arra mérget vehetsz. – Bátorítóan mosolygott Michelle-re.

Lily küzdött a csalódással. Rá nem mosolygott. Nem így kellene éreznie magát, amikor újra találkoztak.

Igaz, ő már végzett a férfiakkal. Csak egy dologra van szüksége egy férfitől, és mielőtt ez megtörténne, alaposan át kellett gondolnia és mérlegelnie.

Amióta újra szingli volt, ketyegett a biológiai órája, és egyértelműen jelezte, hogy fogy az idő, és talán soha nem talál olyan férfit, aki olyannak szereti, amilyen, és megadja neki a családot, amelyre vágyik. Egy kedves, józan gondolkodású, nagylelkű és tisztességes férfit.

És az nem Max.

Michelle az ép kezével megtörölte az arcát, és többször gyorsan pislogott. Lily talált egy csomag zsebkendőt a táskájában.

– Tessék.

– Köszönöm.

Max közben folytatta:

– Koncentrálnod kell a kezelésre, és minél hamarabb elkezdened a fizioterápiát. Erős és fitt vagy, ez segít, hogy gyorsabban talpra állj, mint mások.

Lily Michelle-t figyelte, miközben Maxet hallgatta.

Aztán Max felé nézett, és a férfinak rövid, ferde mosoly jelent meg az ajkán. Mélyen Lilyben megrendült valami. Ez nem lehet igaz! Mint akkoriban...

Engedd el. Nem szerepel a tervei közt, hogy beleszeret. De nem tudta figyelmen kívül hagyni a gyomrában röpködő pillangókat. Mintha teljesen új szemmel látná Maxet. Percről percre egyre világosabbá vált, mennyire megváltozott.

Hirtelen megtorpant. Annak idején Max még feltétlenül sebészetre akart specializálódni.

– Sportorvos vagy? – És házi orvos. Mi történt azóta?

Max visszafogottan nézett rá.

– A recepció mögötti szobában van egy kerekesszék. Idehoznád?

– Hozom. – Szándékosan kerülte ki a kérdését? Vagy csak emlékeztette rá, hogy van egy betegük?

– Bal oldali ajtó. Kerüld el a recepciót, különben örökké itt fogunk várni.

Odabent zajlott a fogadás, amelyre Lily tartott, amikor Max hívta.

Rövid időn belül Lily visszatért egy elegáns kerekesszéssel. Beülítették Michelle-t, és Max feltolta a központ oldalsó ajtajához. Bent Lily követte őket egy rendelőbe. A falon lógó diplomákból rájött, hogy Maxé. Ismét meg akarta kérdezni, miért változtatott irányt, de végül magában tartotta a kérdést.

Max kinyújtotta felé a kezét.

– Üdv a fedélzeten, Lily. – A lány ránézett, s az emlékek melegséggel töltötték el. – Lily?

Sietve megrázta a kezét.

– Köszönöm, Max. Örülök, hogy itt dolgozhatok. – *Hogy láthatlak.* Hirtelen elhúzta a kezét, hátralépett, és észrevette a férfi zavart pillantását. – Komolyan gondolom – tette hozzá. *Azt hiszem.*

– Jó. – Max a pácienséhez fordult. – Michelle, Lily Scott veszi át Sarah helyét, így gyakorlatilag ő lesz a házi orvosod. Lily, Michelle Baxter.

Lily kezét rázott a nővel.

– Bárcsak jobb körülmények között ismerkedtünk volna meg.

– Hát igen. – Michelle elpirult. – Úgy viselkedek, mint egy elkényeztetett kölyök, de ez olyan frusztráló.

– Semmi baj. Ebben a helyzetben bárki dühös lenne.

Olykor rossz dolgok történtek, ezt ő is nagyon jól tudta.

Alig hat hónappal ezelőtt költözött be a szingapúri lakásba, amelyet vőlegényével, Leóval osztott meg. Leo becsomagolt bőröndökkel várta, az asztalon egy egyszerű repülőjegy Skóciába és az útlevele. Visszatért szülővárosába – Lily nélkül. Vissza a barátnőjéhez, akivel csak néhány hónappal azelőtt szakított, hogy megismerte Lilyt. Lily addig nem is hallott erről a nőről, de nyilvánvalóan Leo hónapok óta folyamatosan kapcsolatban állt vele. Lily szerette Leót, de ez nem számított.

Két tönkrement kapcsolat mutatta meg, milyen szerencsétlen a szerelemben, milyen kevésbé szeretetre méltó. Két férfi is megcsalta – ezt jobb, ha nem felejt el. Végül is ezért is fontolgatta, hogy egyedül vállal gyereket.

Max beszélt Michelle-lel:

– Hármasban újra talpra állítunk, és lekörözzöd ezeket a briteket.

– Gondolod? – Remény csillant a nő szemében. – Remélem, igazad lesz.

– Nem lesz könnyű, de meg fogjuk csinálni. Pozitívan kell gondolkodnod. Ez ugyanolyan fontos, mint minden más. – Max tiszteletet parancsoló tekintetét a páciensére szegezte. – Hozok valamit a fájdalomra, és hívok mentőt.

Michelle bólintott.

A félig nyitott ajtón keresztül nevetés hallatszott, Max odanézett.

– Jobb, ha bemész, és megismerkedsz mindenkiel, Lily. Majd én is jövök, ha Michelle már úton van. De előtte talán megnézhetnéd magad a tükörben. – Max a fejével egy másik ajtóra mutatott.

– Van egy folt az arcodon.

Lily pislogott.

– Köszönöm.

Max elmosolyodott.

– Nincs mit.

Ma este Max olyan oldalát mutatta, amelyet Lily még soha nem látott. Vagy annyira elszántan kereste a hibáit, magát védve, hogy nem vette észre, ami ott volt az orra előtt? Az ágybeli gyengédségével felkeltette a kíváncsiságát, és a köztük lévő szenvedély olyan volt, mint egy tűzvész. Max biztos nem hiányolt benne semmit mint szexpartnerben, de Lily nem maradt elég sokáig mellette ahhoz, hogy megkockáztassa, hogy a férfi ejti.

Ritkán tapasztalt kudarcot, inkább csak a kapcsolataiban. Két fiútestvérrel nőtt fel, akik folyamatosan arra ösztönözték, hogy bizonyítsa, minden farmmunkában ugyanolyan jó, mint ők, ami segített neki ellenállóvá válni. Sajnos azonban ebből nem tanulta meg megvédeni a szívét, túl könnyen odaadta. De most már csak a jövőbeli babájának.

A fürdőszobában letörölte a szempillafestéket, és nevetett magán. Lehet, hogy máshogy néz ki és másképp beszél, de Max az Max. Ezt meg kell jegyeznie magának. Mostantól nem hagyja, hogy a múltbeli sérelmei eltereljék a figyelmét, hanem nyitott lesz a lehetőségekre.

– Hát itt vagy. – Devlin, az egyik partner, apja régi barátja meleg mosollyal közeledett felé, amikor belépett a recepcióra. – Már azt hittem, keresőcsapatot kell küldeni utánad.

– Egy nő balesetet szenvedett, amikor felszállt a buszra. Max éppen vele foglalkozik – magyarázta Lily. – Klassz itt lenni.

Még úgy is, hogy Max itt van.

Max vállával az ajtókeretnek támaszkodva nézte, ahogy Lily körbejárja a termet. A keze még mindig

bizsergett ott, ahol megérintette. Lily szemében megcsillant a döbbenet, hasonló ahhoz, ami az ő gyomrát is megrázta. Ugyanaz az érzés, mint három évvel ezelőtt. Nyilvánvalóan még a mögötte álló fárasztó időszak sem változtatott ezen. Lilynek könnyen ment neki, hogy mindenkivel lazán bánjon, de a gazdag származás mindenkinek megerősíti az önbizalmát – és neki bőven volt belőle.

Max megnehezítette az életét, és most már bánta. Lilyvel kapcsolatban sok minden volt, amit bánt, és ez magában foglalta a kalandjuk hirtelen végét is. Nem kezelte jól a helyzetet, udvariatlan volt vele, hogy elrejtse, mennyire megbántódott. Mert hihetetlenül hangzik, de elkezdte olyan nőként látni, akivel talán kockáztatni tudna.

Az ágyban Lily különleges volt, más, mint a többi nő, akivel lefeküdt. De Max megfogadta, hogy egyedülálló marad, amíg be nem fejezi a képzését – hogy ne terelje el a figyelmét, és ne bukjon el. Meg kellett mutatnia az apjának, hogy érdemes a szeretetre, miután anyja elhagyta a családot, és magával vitte a hűgát. Ámde az apja nem volt éppen szerető és gondoskodó, hanem követelő és szigorú. Max csak nemrégiben jött rá, hogy ez az ő részéről a szeretet megnyilvánulása volt.

Még mindig Lilyt nézte. Egyszerűen elbűvölő.

Rövid kalandjuk után Maxben megmaradt az érzés, hogy van még valami benne, amit nem értett meg teljesen. Valami, ami őbenne tüzet gyújtott. Valami, amivel nem akart szembenézni, ezért gyorsan más, odaadóbb lehetőségek felé fordult. De soha nem felejtette el azokat az éjszakákat, soha nem fogadta el a szakítást. Ő többet akart, Lily nem.

Mély levegőt vett, és alaposabban megnézte. Magas, karcsú alakja kerekdedebb lett, ami jól állt neki – őt pedig kellemetlenül felizgatta.

Miután beszélt Devlinnel, Lily megfordult, és észrevette a tekintetét. Mosolya egy pillanatra elhalványult, majd visszatért – őszinte mosoly. Aztán odajött hozzá. Barátságos volt, olyan laza, amelyet még soha nem látott egy nőben sem. Ez tetszett neki.

Lilynek nem kell tudnia, milyen nehéz időket élt át, amióta utoljára látták egymást, ezért mélyen eltemetett magában minden gondolatot a múlttól és arról, mi lehetett volna, ha lett volna bátorsága kockáztatni.

– Max, kezdjük előlről? Hogy vagy?

– Nem kell előlről kezdenünk. – De nem tudta megállni, hogy ne ugrassa egy kicsit. – Helló, Lady Lily. Hogy van?

A lány röviden ránézett, majd teljesen váratlanul nevetni kezdett.

– Valószínűleg jobban, mint akkoriban. És te?

– Én is. Úgy tűnik, tehetségünk van ahhoz, hogy ugyanannál a cégnél dolgozzunk, mi?

Lily bólintott, nem tudva, hová akar kilyukadni, ezért úgy döntött, semleges marad.

– Örülök, hogy újra veled dolgozhatok.

A szavak hamisan csengtek. A kölcsönös ellenszenvük főként abból fakadt, hogy semmi közös nem volt bennük, kivéve a sok örömet az ágyban. Bár nem tetszett neki, ahogy a férfi a nőekkel bánt, lefeküdt vele, a strigulája lett, mert vonzónak, talán még szeretetre méltónak is akarta érezni magát. Mintha azt a férfit választotta volna, akit a legnehezebb lenyűgözni, hogy bebizonyítsa, legyőzte a hiányosságait.

Arcán pír ömlött szét. Elfordította a tekintetét, aztán azonnal újra ránézett.

Max rámeredt. A zöld szemében csillogó fény, amelyre igen jól emlékezett, azt mutatta, hogy kétségbe vonja az őszinteségét.

– Ne túlozzuk el, Lily. – Úgy hangzott, mintha mindkettőjüket figyelmeztetné. Aztán egy kis mosolyt küldött felé. – Örülök, hogy itt vagy. – A tekintete tiszta és határozott volt.

Talán komolyan is gondolta. Lilynek el kellett gondolkodnia. Ismét feltűnt neki, hogy nagyon megváltozott. Felnőtt, és már nem olyan pimasz. Önbizalmában új mélység volt, és paradox módon néhány repedés is rajta.

Valami szörnyűség történt vele. Senki sem változik meg csak úgy magától ilyen drasztikusan.

– Köszönöm. Alig várom, hogy elkezdhessek. De meglep, hogy általános orvos vagy, aki sportorvoslással foglalkozik. – Max összeszűkítette a szemét, mire Lily gyorsan hozzátette: – Nem